

en bicicleta, de Rocapruna a Camprodon. Venia a entregar i a recollir. I en acabat arribava a Rocapruna, per exemple, al migdia, a la una, arribava a casa i dinava i marxava a peu cap a Beget. Deixava el correus a Beget perquè a Beget hi havia el carter i ell ho repartia. Llavors jo collia lo que hi havia per l'endemà i marxava cap a Rocapruna i a dormir. Al dia següent tornava agafar la bicicleta i cap a Camprodon a recollir.

I això va ser el primer mitjà de transport.

A llavors ho vaig fer durant quatre mesos. Vaig començar al setembre i al mes de gener vaig comprar la moto, però resulta que jo no tenia carnet. Vaig comprar la moto sense carnet.

Quina edat tenia quan va començar a fer de carter oficialment?

Als 30 anys! 30 anys! No tenia carnet de moto i si no arriba ser per Correus no hauria tingut carnet ni hagués portat mai cotxe. Però gràcies a Correus vaig tenir carnet i vaig tenir cotxe i... A llavors vaig comprar la moto i em vaig treure el carnet.

Però abans del carnet va tenir la moto...

Sí, llavors venia fins al pont de Rocapruna amb la moto perquè fins a Camprodon no podia venir, perquè tenia por dels de tràfic i no m'agafessin sense carnet i aleshores la deixava en el pont de Rocapruna i venia a peu a Camprodon, repartia el correu i a vegades, depèn de com anava la cosa, com que hi havia cotxe de línia de Can Güell que pujava a Molló, agafava el cotxe de Can Güell, aquí fins el pont i aleshores agafava la moto i cap a Rocapruna. Si veia que anava aviat i com que marxava molt lleuger, m'anava a peu. Depèn de quan arribava el correus a Camprodon. Agafava de nou la moto i a dinar a casa. Dinava i cap a Beget a portar el correu a la tarda. A Beget, llavors, no m'hi estava pas gaire. La moto la vaig tenir sis anys. Amb la moto em passava que quan a l'hivern nevava i hi havia mal camí, llavors no l'agafava i havia d'anar a peu. Deixava la moto a casa i a peu, ni moto ni bicicleta. Agafava a peu, amb unes botes, si havia una pam de neu o n'hi havia mig o el que sigui. Aleshores el correus era sagrat. No podia fallar cap dia. Havia d'haver dos o tres pams de neu per no poder venir. Havia guàrdia civil a Rocapruna, guàrdia civil a Beget. A Beget hi havia l'Ajuntament i és clar, hi havia uns sobres oficials que havia de repartir i havien de tenir. Era una força major. Vet aquí que jo quasi no vaig fallar. Alguns dies d'aquells que fot un never, a llavors no, però sinó, no fallava. I llavors ho havia de fer a peu. Aleshores sí, aquells dies les passava morades perquè eren dues hores de Rocapruna a Camprodon i dues de tornada, ja són quatre, i dues a Beget, eren sis hores. Eren tres hores al matí i tres hores a la tarda que havies de caminar i amb neu, que era de molt mal fer. Com que llavors era jove, tot ho suportava i era valent, vaja!, gràcies a Déu.

I després de la moto?

Al cap de sis anys vaig poder-me comprar un cotxe. Una Citroën furgoneta. Encara em recordo del preu. Em va costar 103.000 pessetes. 103.000 pessetes!!! Era de color gris! Vaig gastar tots els cartutxos! No van quedar més cartutxos però vaig estar content de poder pagar perquè inclús d'algun banc em van dir: "si necessites alguna cosa, tranquil que t'ajudarem". Vaig dir: "gràcies, si ho necessito ja us ho diré". Vaig poder pagar i ho vaig pagar! Em va anar bé. Vaig estar bé i va ploure, va nevar, va fer fred i vaig estar-hi a dins. Però hi havia dies que segons quin temps feia era

CALEFACCIONS MOLAS
INSTAL·LADORS AUTORITZATS

Johnes Roca WOLF

C/ Ignasi Casabó, 17, baixos - 17867 CAMPRODON - Tel. 972 74 11 90

PIRINEUS GARBIAK. S.L.
TOT BANY

GROHE

Roca

BANOS 10